ל"ל רבא אמר וכ"ה בר"ן, ב) אהלות פי"ב מ"ה, ג) ותוספתא דאהלות פי"ג ה"ו], ד) עירובין יד. לעיל יח. [וש"נ], ד) [עירובין ט. ום"נ], ו) [ער רט"ל ורט"ל], ו) שייך לע"ב, ה) גיי רש"ל בהן,

## הגהות הב"ח

(A) גם' דכי אית בה טפח וכו' וכי לית בה טפח לא אמריען: בון טבון כון מתניק. (ב) רש"י ד״ה קנה עולה וכו׳ דאמרינן רואין . כל שאילו וכו' וכשרה (ג) ד"ה רב וד"ה ושמואל וד"ה רב תני הד"א: (ד) ד"ה תחתיה טמא וכו׳ לבין העליונה טהור ואין טומאה: (ה) ד"ה ומין טומאה: (ה) ד"ה על גב העליונה: (ו) ד"ה על גב טעליונות וד"ה טומאה היו העליונות וד"ה טומאה הד"א: (1) ד"ה ביניהן וכו" נד"ל כשיש בהן פותח טפח לכל לין בהן פותח טפח טומאה בוקעת ועולה טומאה בוקעת

רבינו חננאל [מתני'] סוכה מדובללת שצילתה מרובה מחמתה רב אמר מאי מדובללת. ענייה מדלדלת. וחדא קתני במתני׳ והענייה שצילתה מרובה מחמתה כשרה. שמואל מבולבלת, קנה עולה וקנה יורד. ותרתי קתני במתני׳, קנה עולה וקנה יורד, ושצילתה מרובה מחמתה כשרה. אמר אביי לשמואל דאמר קנה עולה וקנה יורד, לא שנו אלא שאין . ביניהז ג' טפחים. דאמרינז כל פחות מג' כלבוד דמי אבל יש ביניהן ג' טפחים, פסולה. רבא אמר אפי׳ שסולת. ובא אמו אפי אם יש בין זה לזה ג׳ טפחים אם יש בגגו של הנה העולה והיורד טפח קנה העולה ההחד טפח כשרה, מאי טעמא אמרינן חבוט רמי, כלומר ראה העליונה כאילו הן למטה, ולבוד הוא הכל. **כדתנ**ן באהלות פרק י"ב קורות הבית והעלייה שאיז עליה התחתונה מכנגד העליונה. וביניהן בין בתחתונות ובין בעליונות פתוח תחתיהן. טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא. כלומר תחתיה טמא, ..... היא מפסקת ומאהלת על הטומאה מלעלות למעלה. היא נתונה על גבי אחת מן הקורות התחתונות דהיינו ביניהן, כל דבר (המאהיל)

מתבי' סוכה המדוכללת. לקמן מפרש לה בגמרא: ושלילתה מרובה מחמחה כשרה. ליכא לאקשויי תנינא חדא זימנא (לעיל דף ב.) שחמתה מרובה מלילתה פסולה אינן דומות זו לזו דמיקשיא קשיין אהדדי כדרמינן להו בגמרא ומשנינן: המעובה כמין בית. שסכך

שלה עב מחד: גמ' ענייה. שיש בסככה קנים מעט ויש בה אויר הרבה אלא שאין בו שלשה ביחד: קנה עולה וקנה יורד. שלח השוה הסכך להשכיב הקנים זה אצל זה אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך כך חמתה מרובה מצילתה ואשמעינו מתניתין דאמרינן (כ) כל שאילו היו מסוככין בשוה היתה לילתה מרובה מחמתה כשרה: (ג) רב תני חדא. מדובללת ושלילתה מרובה מחמתה אחדא סוכה קיימי: ושמואל **תני.** מתני' בתרי סוכות: רב תני מדא. מוכה שהיא ענייה שהיא מדובללת מדולדלת אם צילתה מרובה מחמתה כשרה: ושמוחל סני פרסי. סוכה מבולבלת כשרה דאמרינן רואין ושנילתה מרובה מחמתה מילתח אחריתי היא דאשמעינו נמי בסוכה ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרובה כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה וקנה יורד כשרה דאמרינן רואין: אלא דאין בין זה לזה שלשה. דכל פחות משלשה חדה היה: שחין בגגו. בקנה העולה רחב טפח דלאו שם אהל עליה לאחשובי ולמימר ביה חבוט רמי השפל והשלך אותו על האויר שתחתיו דהיינו נמי ענין גוד אחית אלא לענין מחיצה דהוי חודה של מחילה שייך למימר גוד אחית משוך אותה והורד ולענין המוטל לרוחב ובא לסתום אויר שייך למימר חבטה: המרינו חבוט רמי. כשגבוה שלשה ויותר דאילו בפחות מג' לאו חבוט הוא שהרי הוא כמושכב עליו: ה"ג להך מתניתין באהלות קורות הבית והעלייה שחין עליהן מעזיבה והו מכוונות עומחה תחת חחת מהו מחתיה עמה בין התחתונה לעליונה ביניהם טמא על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא היו העליוגות כבין המחמונות וטומאה מחתיהן מחת כולן טמא על גכיהם כנגדן עד לרקיע טמא. וה"פ קורות הבית אותן

קנה עולה וקנה יורד. שלא השוה את הסכך להשכיב את הקנים זה אלל זה אלא אחד למעלה ואחד למטה ומחוך כך חמתה מרובה מלילתה ואשמעינן מתני׳ דאמרינן רואין כל שאילו היו

אמינא לה דכי אית 🕫 ביה מפח אמרינן חבום

רמי וכי לית ביה לא אמריגן חבום רמי דתגן

הקורות הבית והעלייה שאין עליהם מעזיבה מי

והן מכוונות מומאה תחת אחת מהן תחתיה

ממא בין התחתונה לעליונה ביניהן ממא

על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע ממא

היו העליונות כבין התחתונות מומאה

תחתיהן תחת כולן ממא על גביהן כנגדן עד

לרקיע ממא ותני עלה מיבד"א בזמן שיש

בהן מפח וביניהן פותח מפח אבל אין ביניהן

פותח מפח מומאה תחת אחת מהן תחתיה

ממא ביניהן ועל גביהן מהור אלמא כי

אית ביה שפח אמרינן חבוש רמי וכי

לית ביה מפח לא אמרינן חבום רמי

שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא

שמעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא

וכל היכא דלית ביה מפח לא אמריגן

חבום רמי והא תניא סקורה היוצאה

מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי

מושכבין בשוה היתה לילתה מרובה מחמתה כשרה כך פירש הקונטרס. משמע לפירושו דכשיש בין זה לוה שלשה דפסולה לאביי מתני' סוכה המדובללת ושצילתה מרובה היינו מטעם חמתה מרובה מלילתה מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ ולא יתכן דכיון דאי קיימה חמה שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה: גב" מאי מדובללת אמר רב יסוכה ענייה ברחש כל חדם היתה נילתה מרובה אין לפסול בשביל חמה הבא מן הלד ושמואל אמר יקנה עולה וקנה יורד רב באלכסון ועושה אותה חמתה מרובה תני חדא ושמואל תני תרתי רב תני חדא אלא היינו טעמא משום דלא חשיב סכך להצטרף כי האי גונא כשיש בין סוכה מדובללת מאי מדובללת מדולדלת זה לוה שלשה אבל כי ליכא שלשה שצילתה מרובה מחמתה כשרה ושמואל תני תרתי מאי מדובללת מבולבלת ותרתי קתני סוכה מבולבלת כשרה וצילתה מרובה מחמתה כשרה אמר אביי ילא שנו אלא שאין בין זה לזה שלשה מפחים אבל יש בין זה לזה ג' מפחים פסולה ¢אמר רבא יאפילו יש בין זה לזה שלשה מפחים נמי לא אמרן אלא שאין בגגו מפח אבל יש בגגו מפח כשרה דאמרינן חבום רמי אמר רבא מנא

כלבוד דמי והכל אחד: קורות הבית והעלייה. משנה היא במסכת אהלות פרק י"ב ותני עלה ברייתא היא כך היא שנויה בתוספתא דאהלות במה דברים אמורים בזמן שיש ח׳ ביניהן פותח טפח אבל אין ח׳ ביניהן פותח טפח וטומאה תחתיהן תחתיה טמא על גביהן וביניהן טהור ביניהן או על גביהן כנגדן עד לרקיע טמא ותחתיהן טהור בד"ח בזמן שיש בהן פותח טפח אין בהן פותח טפח טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת והשתא הך ברייתא אסיפא דמתניתין קאי שהעליונות כבין התחתונות דכשהתחתונות אין בין זו לזו פותח טפח נמלא דעליונות אין בהן פותח טפח שהן כבין התחתונות הלכך כשיש טומחה בתחתונות תחתיהן טמא שכל אחת ואחת מביאה טומאה על כולה הואיל ויש ברחבה טפח וביניהן טהורות כיון דאין בעליונה רוחב טפח לא אמרינן חבוט רמי ליחשב האויר שבין התחתונות כסתום ועל גבו נמי טהור דחוללת בפני הטומאה דכיון דיש בו ברוחבו טפח והדר קאמר בד"א דמביאות טומאה וחוללין כשיש ברחבן של תחתונה טפח אבל אין ברחבן טפח בין שהטומאה תחתיהן בין שהטומאה על גביהן כנגד הטומאה טמא ומן הלד טהור:

קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת סרבן שמעון בן גמליאל אומר

שהעלייה עשויה בהן שקורין שוליב"ח קורות העלייה הן שהגג עשוי בהן שקורין טרי״ב וגגין שלהן חלקין היו ושוין ומניחין הנסרין מקורה לקורה כמין מקרת עלייה: **שאין עליהם מעזיבה.** ולא נסרים ומעזיבה לאו דוקא נקט אלא דסתם היכא דליכא מעזיבה ליכא נסרים: והן מכוונום. העליונות מכוונות כנגד התחתונות ומאהילות עליהן: טומאה סחם אחם משן. תחת אחת מהתחתונות: מחסיה עמא. על פני כל אורכה דיש ברוחבה טפח כדמפרש לקמן ומביאה את הטומאה וכל שאר הבית מטה ומעלה טהור ואף כנגד אותה הקורה למעלה דהיינו בינה לבין העליונה (ד) ואין טומאה אלא תחתיה לבד: בין **סחסונה לעליונה** ביניהן טמא. כל כלים שבין אותם השתים טמא שהעליונה מאהלת על הטומאה ומביאה את הטומאה על פני כל אורכה תחתיה: על (כ) **העליונה.** ואם טומאה על העליונה: **כנגד הטומאה עד לרקיע טמא.** שהרי אין דבר חוצך הימנה ומעלה: (i) היו **העליונוס כבין הסחסונוס.** שלא היו מכוונות זו כנגד זו אלא העליונות מכוונות כנגד האויר שבין התחתונות: **טומאה סחת אחם מהן חחם כולן טמא.** דאמרינן בכל העליונות חבוט רמי והשליכם בין התחתונות והוי כל הבית מקורה והוי אהל אחד וכדמוקי בברייתא שהיה רוחב העליונות כשיעור אויר שבין התחתונות: וחני עלה. הכי גרסינן לה בד"א בומן שיש בהן טפה ויש ביניהן פוחה טפה אבל אין ביניהן פוחה טפה טומאה חחם אחם מהן סחסיה טמא ביניהן ועל גביהן טהור. ולא גרסינן אין בהן טפח. והכי פירושא בד״א דכולה מתניתין בשיש בהן טפח כשיש בתחתונות הללו טפח וביניהן פותח טפח מחוקמא מתניתין שפיר דאמרינן חבוט רמי כשהן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא ותו לא דכיון דיש בה טפח מביא את הטומאה וחוצץ בפני הטומאה הלכך תחתיה טמא ועל גבה טהור. טומאה על גבה תחתיה טהור אפי׳ כנגד הטומאה דחוללת. וכשאינן מכוונות כיון דיש ביניהן פותח טפח והעליונות רחבן כשיעור אויר שבין התחתונות כדקתני העליונות כבין התחתונות שהן כנגד האויר וכשיעורן טומאה תחת אחת מהן תחת כולן טמא דאמרינן חבוט רמי אבל אין ביניהן פוחח טפח נמצא שאין ברוחב העליונות טפח טומאה תחם אחת מהן מן התחחונות תחתיה טמא ותו לא דלא אמרינן חבוט רמי: ביניהן. בין התחחונות לעליונות <sup>0</sup> כשהן מכוונות טהור והוא הדין בשאין מכוונות שעל גבה טהור ותחתיה טמא דכיון דיש בה טפח מביאה טומאה לכל אורך שתחתיה וחוללת בפני הטומאה לטהר על גבה. ומאן דגרים אין בהן טפח טועה דאם כן טומאה תחת אחת מהן אין כל תחתיה טמא דאין בה שיעור להביא טומאה ואין על גבה כנגד הטומאה טהור שאין בה שיעור לחוך וטומאה על גבה כנגד הטומאה טמא ומתחתיה נמי טמא דטומאה בוקעת ויורדת שאין בה שיעור לחוץ ובחוספתא (דאהלות פייג) גרסינן בהדיא במסקנא במה דברים אמורים פעם שניה וגרסינן הכי במה דברים אמורים כשיש (י פותח טפח אבל אין ביניהן כו': להא שמעסא. דרבא: "פחום מארבעה כו'. רבן שמעון סבירא ליה פחות מארבעה לבוד בכל דוכתא:

## טומאת מת הל' ו:

עין משפמ

נר מצוה

עשיו מג טוש"ע א"ח סיי

מרלא סעיף ד: ובג דמיי הבגדמיי

כא טוש"ע שם סעיף ה:

שוליב"א (שוליבי"ש). קרשים (שבין קורה לקורה, ומהם עשויה התקרה).

לעזי רש"י

## מוסף רש"י

קורה היוצאה. להמיר קרדה הדצאהה. פסתי המבוי ונתונה על רוחב פתח המבוי מכוחל לכוחל ווו אינה מגעת **הכתלים** (לעיל

רבינו חננאל (המשך) [הנאהל] באותה הקורה עד הסורה של עלייה . המכוונת כנגדה טמא. ואם הטומאה בקורה העליונה. . כל דבר המאהיל על אותה (הקורה) [הטומאה] עד לרקיע הכל טמא. אם היו הקורות העליונות רחבות האויר כשיעור התחתונות ונתונות אותו האויר שבין קורות הבית, טומאה תחת אחת מהן, תחת הקורות התחתונות, הבית כולו טמא, אין הקורות של בית מפסיקות . עליונות נתונות באויר שבין קורות הבית, וכשמאהיל על מקצת מאהיל על הכל. מאהיל עלה בתוספתא, כלומר מפרשא בברייתא. במה דברים אמורים בזמן שיש בהן בקורות טפח, וביניהן פותח טפח. והקורות העליונות כנגד העליונות טפח, טומאה תחת אחת מהן הכל טמא. אבל אין בהן טפח ולא ביניהן פותח טפח, טומאה תחתיהן . [תחתיהן] טמא, ביניהן על גביהן טהור. ז כי יש בקורה טפח אמרינן חבוט רמי, אין בקורה טפח לא אמרינן. וכן בסוכה אם יש בגגה טפח, אע"פ שקנה יורד מחבירו יותר מג' טפחים, אמרינן חבוט רמי. ומקשי רב אשי

לרב כהנא. איני דבמילי

אחרנייתא זולתי המומאה

כל היכא דליכא טפח לא

אמרינז חבוט רמי. והתניא

היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל כו', עד